

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941

Ausgegeben zu Krakau, den 24. Juni 1941

Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 24 czerwca 1941 r.

Nr. 53

Tag dzień	Inhalt / Treść	Seite strona
13. 6. 41	Zweite Verordnung über die Individualversicherung im Generalgouvernement Drugie rozporządzenie o ubezpieczeniu indywidualnym w Generalnym Gubernatorstwie	329
13. 6. 41	Verordnung über die Lebensversicherung im Generalgouvernement Rozporządzenie o ubezpieczeniu na życie w Generalnym Gubernatorstwie	334
13. 6. 41	Verordnung über die Eichverwaltung im Generalgouvernement Rozporządzenie o zawiadywaniu sprawami, dotyczącymi miar w Generalnym Gubernatorstwie	335

Zweite Verordnung

über die Individualversicherung im Generalgouvernement.

Vom 13. Juni 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Erster Abschnitt.

Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement.

Errichtung.

§ 1

(1) Die im Generalgouvernement zum Geschäftsbetrieb zugelassenen Versicherungsunternehmen werden von dem

„Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement“

beaufsichtigt. Das Aufsichtsamt hat seinen Sitz in Warschau und ist der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) angegliedert. Seine Organisation wird von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) durch Verwaltungsanordnung bestimmt.

(2) Das Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement tritt an die Stelle des bisherigen polnischen Kontrollamts für das Versicherungswesen in Warschau.

Aufgaben.

§ 2

(1) Das Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement hat den Geschäftsbetrieb der Versicherungsunternehmen, insbesondere die Befolgung der gesetzlichen Vorschriften und die Einhaltung des Geschäftsplanes zu überwachen.

Drugie rozporządzenie

o ubezpieczeniu indywidualnym w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 13 czerwca 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Rozdział pierwszy.

Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie.

Utworzenie.

§ 1

(1) Zakłady ubezpieczeń, dopuszczone w Generalnym Gubernatorstwie do działalności, nadzoruje

„Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie“

Urząd Nadzoru ma swą siedzibę w Warszawie (Warszawie) i przyłączony jest do Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Gospodarki). Organizację jego ustala Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki) drogą zarządzenia administracyjnego.

(2) Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie wchodzi w miejsce dotychczasowego polskiego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń w Warszawie (Warszawie).

Zadania.

§ 2

(1) Zadaniem Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie jest czuwanie nad działalnością zakładów ubezpieczeń, a w szczególności nad przestrzeganiem przez nie przepisów ustawowych i planu działalności.

(2) Es kann die Anordnungen treffen, die geeignet sind, den Geschäftsbetrieb der Versicherungsunternehmen mit den gesetzlichen Vorschriften und dem Geschäftsplan in Einklang zu erhalten oder Mißstände zu beseitigen, welche die Belange der Versicherten gefährden oder den Geschäftsbetrieb der Versicherungsunternehmen mit den guten Sitten in Widerspruch bringen.

(3) Es kann verlangen, daß ein Geschäftsplan vor Abschluß neuer Versicherungsverträge geändert wird. Wenn es zur Wahrung der Belange der Versicherten notwendig erscheint, kann das Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement einen Geschäftsplan mit Wirkung für bestehende oder noch nicht abgewickelte Versicherungsverhältnisse ändern oder aufheben.

(4) Zur Befolgung seiner Anordnungen kann das Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement die Inhaber und Geschäftsleiter der Versicherungsunternehmen durch Ordnungsstrafen in Geld anhalten.

Kosten.

§ 3

(1) Die Kosten des Aufsichtsamts für das Versicherungswesen im Generalgouvernement sind von den im Generalgouvernement zum Geschäftsbetrieb zugelassenen Versicherungsunternehmen durch Umlage zu decken.

(2) Die Umlagen werden nach dem Verhältnis der Rohentgelte (Bruttoprämien, Beiträge, Vor- und Nachschüsse, Umlagen) berechnet, die einem jeden Versicherungsunternehmen im letzten Geschäftsjahr aus den von ihm im Generalgouvernement abgeschlossenen Versicherungen, jedoch nach Abzug der zurückgewährten Überschüsse oder Gewinnanteile, angefallen sind.

(3) Den Umlagesatz bestimmt jährlich das Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement mit Zustimmung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) in Tausendteilen der umlagepflichtigen Einnahme an Versicherungsentgelten. Dabei kann es die umlagepflichtige Einnahme und die Umlagen nach Grundsätzen abrunden, die der Genehmigung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) bedürfen. Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) kann einen Mindestumlagebetrag festsetzen.

(4) Die Umlagen setzt das Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement fest; es übermittelt den Versicherungsunternehmen einen Verteilungsplan und fordert sie auf, die Umlage binnen einen Monat zu entrichten. Nach Fristablauf werden fällige Beträge auf Ansuchen des Aufsichtsamts für das Versicherungswesen im Generalgouvernement durch die Steuerämter beigetrieben. Die Vollstreckungs- und Einziehungsgebühren hat das Versicherungsunternehmen zu tragen.

(5) Das Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement ist ermächtigt, nach Bedarf Vorschüsse zu erheben.

Entscheidungen und Verfügungen.

§ 4

(1) Hat das Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement eine Ordnungsstrafe verhängt, so steht den Beteiligten das Recht der Beschwerde zu. Die Beschwerde ist binnen 2 Wochen nach Zustellung des Ordnungsstrafbescheides schriftlich beim Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement einzulegen; sie hat keine aufschiebende Wirkung.

(2) Może on wydać zarządzenia, które się nadają do utrzymywania działalności zakładów ubezpieczeń w zgodzie z przepisami ustawowymi i planem działalności lub do usunięcia nieprawidłowości, które narażają na niebezpieczeństwo interesy ubezpieczonych lub doprowadzają działalność zakładów ubezpieczeń do stanu, sprzeciwiającego się dobremu zwyczajom.

(3) Może on żądać zmiany planu działalności przed zawarciem nowych umów ubezpieczenia. Jeżeli dla przestrzegania interesów ubezpieczonych okazuje się to koniecznym, Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie może plan działalności zmienić lub znieść z mocą, obowiązującą istniejące lub jeszcze nie uregulowane stosunki ubezpieczenia.

(4) Do przestrzegania swych zarządzeń może Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie skłonić właścicieli i kierowników zakładów ubezpieczeń za pomocą kar porządkowych w formie grzywny.

Koszty.

§ 3

(1) Pokrycie kosztów Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie winno nastąpić przez dopuszczone do działalności w Generalnym Gubernatorstwie zakłady ubezpieczeń w drodze repartycji.

(2) Repartycje oblicza się według stosunku wpłat brutto (premii brutto, składek, zaliczek i dopłat, repartycji), które każdy zakład ubezpieczeń osiąga w ostatnim roku budżetowym z zawartych przez niego na obszarze Generalnego Gubernatorstwa umów ubezpieczenia, jednakże po potrąceniu zwróconych nadwyżek lub udziałów w zysku.

(3) Stawkę repartycji ustala rocznie Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie za zgodą Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Finansów) w częściach tysięcznych z wpływu wpłat ubezpieczeniowych, podlegającego obowiązkowi repartycji. Przy tym może on wpływ, podlegający obowiązkowi repartycji oraz repartycje zaokrąglić według zasad, co do których wymagane jest zezwolenie Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Gospodarki). Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki) ustalić może minimalną kwotę repartycji.

(4) Repartycje ustala Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie; przesyła on zakładom ubezpieczeń plan rozdziału oraz wzywa ich do uiszczenia repartycji w ciągu jednego miesiąca. Po upływie terminu ściąga się płatne kwoty na żądanie Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie przez urzędy skarbowe. Koszty egzekucji i ściągnięcia winien ponosić zakład ubezpieczeń.

(5) Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie upoważniony jest według potrzeby nakazać wpłacanie zaliczek.

Orzeczenia i zarządzenia.

§ 4

(1) Jeżeli Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie wymierzył karę porządkową, to zainteresowanym przysługuje prawo zażalenia. Zażalenie należy złożyć na piśmie w ciągu 2 tygodni po doręczeniu orzeczenia karno-porządkowego do Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie; zażalenie nie ma mocy odraczającej. O zażaleniu rozstrzyga, o ile

Über die Beschwerde entscheidet, sofern ihr nicht das Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement abhilft, die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) endgültig.

(2) Im übrigen sind die Entscheidungen und Verfügungen des Aufsichtsamts für das Versicherungswesen im Generalgouvernement nicht anfechtbar.

Beitreiben von Ordnungsstrafen.

§ 5

Ordnungsstrafen, die das Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement verhängt hat, werden wie Verwaltungsstrafen betrieben.

Zweiter Abschnitt.

Tätigkeit der Versicherungsunternehmen.

Wettbewerbsgrundsätze.

§ 6

(1) Die Versicherungsunternehmen und Vermittler von Versicherungsverträgen sind verpflichtet, im gegenseitigen Wettbewerb die Grundsätze eines ordentlichen Kaufmanns zu wahren. Sie haben insbesondere bei ihrer Werbetätigkeit in Wort und Schrift alles zu unterlassen, was geeignet ist, andere Versicherungsunternehmen in irgend einer Weise herabzusetzen oder im Ansehen zu schädigen.

(2) Verstöße gegen die Anordnungen des Abs. 1 kann das Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement durch Ordnungsstrafen in Geld ahnden.

§ 7

(1) Die Versicherungsunternehmen dürfen dem Versicherungsnehmer, dem Versicherten oder dem Begünstigten weder mittelbar noch unmittelbar Vorteile versprechen oder gewähren, die in dem genehmigten Geschäftsplan nicht vorgesehen sind. Soweit derartige Begünstigungen bereits gewährt worden sind, gelten sie mit dem Inkrafttreten dieser Verordnung als aufgehoben.

(2) Begünstigungsverträge dürfen nicht abgeschlossen, bestehende ohne Genehmigung des Aufsichtsamts für das Versicherungswesen im Generalgouvernement nicht verlängert werden. Ein Begünstigungsvertrag ist ein Vertrag, durch den ein Versicherungsunternehmen sich jemandem gegenüber verpflichtet, einzelnen Personen oder den Angehörigen eines bestimmten Personenkreises (Vereines, Verbandes und dergleichen) für die Versicherungsverträge, die sie mit ihm abschließen, eine zusätzliche Leistung, eine günstigere Gefahrenbeurteilung oder günstigere Versicherungsbedingungen zu gewähren.

(3) In der Schadens- und Unfallversicherung dürfen Verträge, die die Vereinbarung enthalten, daß die Versicherung später als ein Jahr nach der Fertigung des Versicherungsantrages durch den Versicherungsnehmer beginnen wird, nicht abgeschlossen werden.

(4) Ein entgegen den in den Abs. 1 bis 3 genannten Verboten abgeschlossener Vertrag ist nichtig.

§ 8

(1) Nachversicherungen zu bereits bestehenden Versicherungsverträgen, die wegen Werterhöhung der versicherten Gegenstände oder Vergrößerung des versicherten Betriebes, Lagers oder dergleichen erforderlich werden, bleiben grundsätzlich dem Versicherungsunternehmen, das die Stammversicherung abgeschlossen hat, vorbehalten.

go nie uwzględnia Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie, Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki) ostatecznie.

(2) Poza tym orzeczenia i zarządzenia Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie nie podlegają zaczepieniu.

Ściąganie kar porządkowych.

§ 5

Kary porządkowe, wymierzone przez Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie, ściga się jak kary administracyjne.

Rozdział drugi.

Działalność zakładów ubezpieczeń.

Zasady konkurencji.

§ 6

(1) Zakłady ubezpieczeń i agenci (pośrednicy) umów ubezpieczenia obowiązani są do przestrzegania we wzajemnej konkurencji zasad sumiennego kupca. Winni oni szczególnie przy swej działalności werbunkowej w słowie i piśmie zaniechać wszystkiego, co mogłoby inne zakłady ubezpieczeń w jakikolwiek sposób poniżyć lub szkodzić w opinii.

(2) Na osoby, wykraczające przeciw zarządzeniom ust. 1, może Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie nałożyć kary porządkowe w formie grzywny.

§ 7

(1) Zakładom ubezpieczeń nie wolno ubezpieczającym, ubezpieczonym lub uprzywilejowanym, ani pośrednio ani bezpośrednio przyrzekać lub udzielać korzyści, które nie są przewidziane w zatwierdzonym planie działalności. O ile uprzywilejowań takich już udzielono, należy je z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uważać za uchylone.

(2) Umów, zawierających uprzywilejowania, nie wolno zawierać, istniejących zaś bez zezwolenia Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie nie wolno prolongować. Umowa, zawierająca uprzywilejowanie, jest umową, na podstawie której zakład ubezpieczeń zobowiązuje się względem kogoś na rzecz pojedynczych osób lub osób, przynależnych do pewnego grona osób (stowarzyszenia, związku itp.); w zamian za umowy ubezpieczenia, które z nim zawierają, do udzielania świadczenia dodatkowego, korzystniejszej oceny niebezpieczeństwa lub korzystniejszych warunków ubezpieczenia.

(3) W razie ubezpieczenia od szkód i wypadków nie wolno zawierać umów, które mieszczą w sobie układ, że bieg ubezpieczenia zaczyna się później, niż rok po podpisaniu umowy ubezpieczenia przez ubezpieczającego.

(4) Umowa, zawarta wbrew wymienionym w ust. 1 do 3 zakazom, jest nieważną.

§ 8

(1) Ubezpieczenia dodatkowe do już istniejących umów ubezpieczenia, które stają się potrzebne z powodu podwyższenia wartości przedmiotów ubezpieczonych lub z powodu powiększenia ubezpieczonego przedsiębiorstwa, składu lub tym podobnych, zastrzeżone są zasadniczo zakładowi ubezpieczeń, który zawarł ubezpieczenie za-

Etwas begründete Ansprüche anderer Versicherungsunternehmen auf solche Nachversicherungen sind durch Mitversicherung zu befriedigen.

(2) Auf Nachversicherungen, deren Wert 20 v.H. der Stammversicherung übersteigt, und auf Wagnisse, die zu den bisher versicherten Wagnissen in keinem wirtschaftlichen Ergänzungs- oder Abhängigkeitsverhältnis stehen oder die das bisher versicherte Wagnis als unbedeutend in den Hintergrund treten lassen, findet der Abs. 1 keine Anwendung.

Versicherungsvermittler.

§ 9

(1) Vor Neueinstellung von Versicherungsvermittlern haben die Versicherungsunternehmen zu prüfen, ob die Bewerber das Maß von Vertrauen rechtfertigen, das bei einem Versicherungsvermittler vorausgesetzt werden muß. Insbesondere ist über Bewerber, die bei einem anderen Versicherungsunternehmen ausgeschieden sind, eine Auskunft dieses Unternehmens einzuholen; die Versicherungsunternehmen sind zur Auskunfterteilung verpflichtet.

(2) Das Ausspannen von Versicherungsvermittlern anderer Versicherungsunternehmen durch Versprechen, Vereinbaren oder Zahlen höherer Provisionen oder sonstiger Entgelte ist verboten, unabhängig davon, ob der Versicherungsvermittler bei seinem bisherigen Arbeitgeber bereits die nach § 10 festgesetzten Höchstprovisionen bezog oder nicht.

(3) Die Versicherungsunternehmen sind verpflichtet, ihre Versicherungsvermittler laufend dahin zu überwachen, daß sie die für sie ergangenen Vorschriften genauestens befolgen. Versicherungsvermittler, die trotz Verwarnung wiederholt gegen sie verstoßen, sind aus dem Berufe zu entfernen. Ihre Wiedereinstellung durch andere Versicherungsunternehmen ist untersagt.

§ 10

(1) Das Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement kann Provisionshöchstsätze für Versicherungsvermittler mit Verbindlichkeit für alle im Generalgouvernement zugelassenen Versicherungsunternehmen festsetzen.

(2) Diese Provisionshöchstsätze treten mit ihrer Veröffentlichung durch das Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement im Amtlichen Anzeiger für das Generalgouvernement an die Stelle solcher Provisionsvereinbarungen, die diese Sätze überschreiten. Sie gelten auch für bereits laufende Versicherungsverträge, soweit der Provisionsanspruch erst mit der Zahlung von Beiträgen entsteht oder fällig wird, die nach Inkrafttreten dieser Verordnung zu leisten sind.

§ 11

(1) Versicherungsvermittler dürfen in dem gleichen Versicherungsbranche nicht für mehrere Versicherungsunternehmen gleichzeitig tätig sein.

(2) Wechseln Versicherungsvermittler ihren Arbeitgeber, so dürfen sie Versicherungsbestände, die sie bei einem früheren Arbeitgeber vermittelt und verwalteten oder von denen sie auf andere Weise Kenntnis erhielten, nicht für das neue Versicherungsunternehmen ausspannen.

(3) Versicherungsvermittler, deren Untervermittler und Angestellte der Versicherungsunternehmen

sadnicze. Ewentualnie uzasadnione roszczenia innych zakładów ubezpieczeń do takich ubezpieczeń dodatkowych należy zaspokoić drogą współubezpieczenia.

(2) Ust. 1 nie ma zastosowania do ubezpieczeń dodatkowych, których wartość przekracza 20% ubezpieczenia zasadniczego oraz do ryzyka, które do ubezpieczonego już ryzyka nie pozostaje w żadnym stosunku gospodarczym pod względem uzupełnienia lub zależności, albo, które poprzednio ubezpieczone ryzyko usuwa na plan drugi jako małoważne.

Agenci ubezpieczeniowi.

§ 9

(1) Przed przyjęciem do pracy agentów ubezpieczeniowych winny zakłady ubezpieczeń zbadać, czy kandydaci uzasadniają pokładane w nich zaufanie, którego należy wymagać od agentów ubezpieczeniowych. W szczególności należy o kandydatach, którzy wystąpili ze służby w innym zakładzie ubezpieczeń, zasięgnąć informacji tegoż zakładu; zakłady ubezpieczeń obowiązane są do udzielania informacji.

(2) Odbicie agentów ubezpieczeniowych innych zakładów ubezpieczeń za pomocą obietnic, umów lub zapłatw większych prowizji albo innych wynagrodzeń jest wzbronione, niezależnie od tego, czy agent ubezpieczeniowy pobierał już od swego dotychczasowego pracodawcy ustalone według § 10 maksymalne prowizje, czy nie.

(3) Zakłady ubezpieczeń obowiązane są nad agentami ubezpieczeniowymi bieżąco sprawować nadzór w tym kierunku, by oni najsurowiej przestrzegali wydanych dla nich przepisów. Agentów ubezpieczeniowych, którzy mimo upomnienia powtórnie wykraczają przeciw przepisom, należy z zawodu wydrzeć. Powtórne ich przyjęcie do służby przez inne zakłady ubezpieczeń jest zakazane.

§ 10

(1) Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie ustalić może maksymalne stawki prowizji dla agentów ubezpieczeniowych z rozciągłością, obowiązującą wszystkie w Generalnym Gubernatorstwie dopuszczone zakłady ubezpieczeń.

(2) Te maksymalne stawki prowizji wchodzi z chwilą ich ogłoszenia przez Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie w Dzienniku Urzędowym dla Generalnego Gubernatorstwa w miejsce takich układów w sprawie prowizji, które stawki te przekraczają. Obowiązują one również odnośnie do już bieżących umów ubezpieczenia, o ile roszczenie o prowizję powstaje lub płatne jest dopiero z chwilą uiszczenia składek, które skutecznie należy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 11

(1) Agentom ubezpieczeniowym nie wolno w tej samej gałęzi ubezpieczeniowej być równocześnie czynnymi dla kilku zakładów ubezpieczeń.

(2) Jeżeli agenci ubezpieczeniowi zmieniają swego pracodawcę, to nie wolno im funduszów ubezpieczeniowych, które u poprzedniego pracodawcy zapośredniczyli i którymi zarządzali lub o których w inny sposób powzięli wiadomość, odbijać dla nowego zakładu ubezpieczeń.

(3) Agentom ubezpieczeniowym, ich podagentom oraz pracownikom zakładów ubezpieczeń

dürfen für den Abschluß eines Versicherungsvertrages den Versicherungsnehmern, den Versicherten oder den Begünstigten weder mittelbar noch unmittelbar Vorteile aus den ihnen gewährten Provisionen, Dienstbezügen oder sonstigen Zuwendungen versprechen oder gewähren.

Anlage von Versicherungskapitalien.

§ 12

Das Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement kann Abweichungen von den Vorschriften der Art. 39 bis 44 der Verordnung über die Versicherungskontrolle vom 26. Januar 1928 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 9 Pos. 64) über die Anlage der Versicherungskapitalien genehmigen.

Übertragung von Versicherungsbeständen.

§ 13

(1) Jedes Übereinkommen, durch das der Versicherungsbestand eines Unternehmens in seiner Gesamtheit oder in einzelnen Zweigen mit seinen Rücklagen und Entgeltübertragungen auf ein anderes Unternehmen übertragen werden soll, bedarf der Genehmigung des Aufsichtsamts für das Versicherungswesen im Generalgouvernement.

(2) Die Rechte und Pflichten des übertragenden Versicherungsunternehmens aus den Versicherungsverträgen gehen mit der Bestandsübertragung auf das übernehmende Versicherungsunternehmen über.

(3) Das Übereinkommen braucht nicht gerichtlich oder notariell beurkundet zu werden; Schriftform genügt.

Dritter Abschnitt.

Straf- und Schlußbestimmungen.

§ 14

(1) Wer es unternimmt, den Verboten der §§ 7, 9 und 11 dieser Verordnung zuwiderzuhandeln, wird mit Gefängnis und mit Geldstrafe bis zu unbeschränkter Höhe oder mit einer dieser Strafen bestraft.

(2) Die Strafverfolgung tritt nur auf Antrag der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) ein. Der Strafantrag kann zurückgenommen werden.

§ 15

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Juli 1941 in Kraft.

(2) Mit Ablauf des 30. Juni 1941 treten außer Kraft

1. die §§ 4 und 7 der Verordnung über die Individualversicherung im Generalgouvernement vom 21. Dezember 1939 (VBIGG. S. 244);
2. die Vorschriften der Verordnung des Präsidenten des ehemaligen polnischen Staates über die Versicherungskontrolle vom 26. Januar 1928 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 9 Pos. 64) mit der Änderung durch das Gesetz über die Abänderung der Verordnung über die Versicherungskontrolle vom 25. Mai 1939 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 50 Pos. 319), soweit sie den Vorschriften dieser Verordnung widersprechen;
3. die Verordnung des Präsidenten des ehemaligen polnischen Staates über die Kosten der Aufsicht über Versicherungsanstalten vom 27. Oktober 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 85 Pos. 643);
4. das Gesetz über die Übereignung von Ver-

przy zawarciu umowy ubezpieczenia nie wolno ubezpieczającym, ubezpieczonym lub uprzywilejowanym ani pośrednio ani bezpośrednio przyrzekać lub udzielać korzyści z udzielonych im prowizyj, poborów służbowych lub z innych subwencji.

Lokata kapitałów ubezpieczeń.

§ 12

Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie może zezwolić na odchylenia od przepisów art. 39 do 44 rozporządzenia o kontroli ubezpieczeń z dnia 26 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) w sprawie lokaty kapitałów ubezpieczeń.

Przenoszenie funduszków ubezpieczeniowych.

§ 13

(1) Każdy układ, na podstawie którego fundusz ubezpieczeniowy zakładu w swej całości lub w poszczególnych działach wraz z swymi rezerwami oraz przelewami składek ma być przeniesiony na inny zakład, wymaga zezwolenia Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Prawa i obowiązki przenoszącego zakładu ubezpieczeń, wpływające z umów ubezpieczenia, przechodzą z chwilą przenoszenia funduszków na przejmujący zakład ubezpieczeń.

(3) Układ nie wymaga stwierdzenia dokumentem sądowym lub notarialnym; forma pisemna wystarcza.

Rozdział trzeci.

Postanowienia karne i końcowe.

§ 14

(1) Kto wykracza przeciw zakazom §§ 7, 9 i 11 niniejszego rozporządzenia, podlega karze więzienia i grzywnie do nieograniczonej wysokości lub jednej z tych kar.

(2) Ściganie karne następuje tylko na wniosek Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wdziału Gospodarki). Wniosek może być cofnięty.

§ 15

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1941 r.

(2) Z upływem dnia 30 czerwca 1941 r. tracą moc

1. §§ 4 i 7 rozporządzenia o ubezpieczeniu indywidualnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 21 grudnia 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 244);
2. przepisy rozporządzenia prezydenta byłego państwa polskiego o kontroli ubezpieczeń z dnia 26 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) ze zmianą na podstawie ustawy o zmianie rozporządzenia o kontroli ubezpieczeń z dnia 25 maja 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 319), o ile sprzeciwiają się przepisom niniejszego rozporządzenia;
3. rozporządzenie prezydenta byłego państwa polskiego o kosztach nadzoru nad zakładami ubezpieczeń z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 643);
4. ustawa o przenoszeniu portfeli ubezpiecze-

sicherungsportefeuilles vom 25. Februar 1932
(Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 26
Pos. 231).

Krakau, den 13. Juni 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

niowych z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P.
Nr. 26, poz. 231).

Krakau (Kraków), dnia 13 czerwca 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über die Lebensversicherung im Generalgouvernement.

Vom 13. Juni 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Verwendung des Vermögens von Lebensversicherungsgesellschaften.

§ 1

Das im Gebiet des Generalgouvernements befindliche Vermögen der zum Geschäftsbetrieb zugelassenen Lebensversicherungsgesellschaften ist ausschließlich zur Erfüllung der Ansprüche aus Lebensversicherungsverträgen zu verwenden. Das gleiche gilt für das Vermögen dieser Gesellschaften, soweit es auf Grund zwischenstaatlicher Vereinbarungen aus den abgetrennten Gebietsteilen des ehemaligen polnischen Staates in das Gebiet des Generalgouvernements übergeführt wird.

§ 2

Das Aufsichtsamt für das Versicherungswesen im Generalgouvernement kann die Ermächtigung zu einer anderweitigen Verwendung der Erträge des Vermögens geben.

Vorschüsse auf Versicherungsleistungen.

§ 3

Auf die durch Tod oder Ablauf fällig gewordenen Versicherungsleistungen sind bis auf weiteres Vorschüsse nur bis zur Höhe von 20% auszuzahlen. Die Leistungsvorschüsse können nur gewährt werden, soweit nicht Vorschriften der Auszahlung entgegenstehen.

§ 4

Bereits geleistete Vorauszahlungen oder Darlehen auf Versicherungsscheine sind in Höhe von 20% auf die Leistungen nach § 3 anzurechnen.

§ 5

Als Kautions für etwa fällig werdende Erbschaftsteuer sind 25% des auszuzahlenden Betrages einzubehalten.

Ausschluß von Anträgen auf Rückkauf, Umwandlung, Vorauszahlungen und Darlehen.

§ 6

Anträgen auf Rückkauf oder Umwandlung in beitragsfreie Versicherungen sowie auf Gewährung von Vorauszahlungen und Darlehen auf Versicherungsscheine darf bis auf weiteres nicht stattgegeben werden, auch wenn die Anträge vor Erlass dieser Verordnung gestellt worden sind.

Schlußbestimmungen.

§ 7

Die endgültige Regelung der Ansprüche aus Lebensversicherungsverträgen bleibt vorbehalten.

Rozporządzenie

o ubezpieczeniu na życie w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 13 czerwca 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelarza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Użycie majątku towarzystw ubezpieczenia na życie.

§ 1

Znajdujący się na obszarze Generalnego Gubernatorstwa majątek dopuszczonych do działalności towarzystw ubezpieczenia na życie należy używać wyłącznie na zaspokojenie roszczeń, wynikających z umów ubezpieczenia na życie. To samo odnosi się do majątku wspomnianych towarzystw, jeżeli tenże na podstawie umów między państwowymi przeniesiony zostanie z części obszarów odłączonych od byłego państwa polskiego do obszaru Generalnego Gubernatorstwa.

§ 2

Urząd Nadzoru Ubezpieczeń w Generalnym Gubernatorstwie może upoważnić do innego użycia dochodów z majątku.

Zaliczki na świadczenia ubezpieczeniowe.

§ 3

Na poczet świadczeń ubezpieczeniowych, które skutkiem śmierci lub upływu terminu stały się płatne, należy aż do odwołania wypłacać zaliczki, lecz tylko do wysokości 20%. Zaliczek na świadczenia można udzielać tylko wtedy, jeżeli przepisy nie sprzeciwiają się ich wypłacie.

§ 4

Już wypłacone zaliczki lub pożyczki na polisy ubezpieczeniowe należy w wysokości 20% zaliczyć na poczet świadczeń według § 3.

§ 5

Jako kaucję dla ewentualnie płacić się mającego podatku spadkowego należy zatrzymać 25% mającej się wypłacić kwoty.

Wykluczenie wniosków o wykup, zamianę, zaliczki i pożyczki.

§ 6

Wniosków o wykup lub zamianę na ubezpieczenie bezskładkowe, jak również o udzielenie zaliczek i pożyczek na polisy ubezpieczeniowe nie wolno aż do dalszego zarządzenia uwzględniać, nawet gdy wnioski takie złożone zostały przed wydaniem niniejszego rozporządzenia.

Postanowienia końcowe.

§ 7

Zastrzega się ostateczne uregulowanie roszczeń, powstałych z umów ubezpieczenia na życie.

§ 8

Für Nachteile, die auf Grund dieser Verordnung entstehen, wird keine Entschädigung gewährt.

Krakau, den 13. Juni 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 8

Za szkody, które wynikają na podstawie niniejszego rozporządzenia, odszkodowania nie udziela się.

Krakau (Kraków), dnia 13 czerwca 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über die Eichverwaltung im Generalgouvernement.

Vom 13. Juni 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Die Verwaltung des Eichwesens obliegt der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft).

§ 2

(1) Die gesetzliche Grundlage des Maß- und Gewichtswesens im Generalgouvernement bilden auch weiterhin das Dekret über die Maße vom 8. Februar 1919 in der Fassung der Bekanntmachung vom 28. Juni 1928 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 72 Pos. 661) sowie die dazu erlassenen Verordnungen des ehemaligen polnischen Ministers für Handel und Gewerbe.

(2) Die auf Grund des Dekrets über die Maße vom Direktor des Hauptamtes für Maß und Gewicht in Warschau bisher erlassenen Vorschriften behalten ihre Gültigkeit.

(2) Die durch das Dekret über die Maße dem ehemaligen polnischen Minister für Handel und Gewerbe sowie dem Direktor des Hauptamtes für Maß und Gewicht in Warschau eingeräumten Befugnisse werden von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) wahrgenommen; soweit Gebühren festgesetzt werden, bedürfen diese der Zustimmung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen). Anordnungen der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) auf Grund des Satzes 1 sind im Amtsblatt für Maß und Gewicht zu verkünden.

§ 3

(1) Die Durchführung des technischen Eichwesens obliegt unter Mitwirkung des Hauptamtes für Maß und Gewicht in Warschau als physikalisch-technischen Instituts den Eichdirektionen Krakau und Warschau und örtlichen Eichämtern.

(2) Der Eichaufsichtsbezirk Krakau (Eichdirektion in Krakau) umfaßt die Distrikte Krakau und Radom, der Eichaufsichtsbezirk Warschau (Eichdirektion in Warschau) die Distrikte Warschau und Lublin.

(3) Die Amtskassen für die Verrechnung der Eichgebühren, der Einnahmen und Ausgaben der Eichverwaltung sowie der Punzierungsgebühren und Einnahmen und Ausgaben der Punzierungsverwaltung werden beim Hauptamt für Maß und Gewicht in Warschau (zugleich für die Eichdirektion Warschau) und bei der Eichdirektion Krakau errichtet.

Rozporządzenie

o zawiadywaniu sprawami, dotyczącymi miar w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 13 czerwca 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Zawiadywanie sprawami, dotyczącymi miar, należy do Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Gospodarki).

§ 2

(1) Ustawową podstawę spraw, dotyczących miar i wag w Generalnym Gubernatorstwie, stanowi również nadal dekret o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. w brzmieniu obwieszczenia z dnia 28 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 661), jak również wydane do niego rozporządzenia byłego polskiego Ministra Przemysłu i Handlu.

(2) Przepisy, wydane dotychczas na podstawie dekretu o miarach przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar i Wag w Warschau (Warszawie), zachowują swoją ważność.

(3) Uprawnienia, przyznane dekretem o miarach byłemu polskiemu Ministrowi Przemysłu i Handlu, jak również Dyrektorowi Głównego Urzędu Miar i Wag w Warschau (Warszawie), wykonywane będą przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki); o ile ustala się opłaty, wymagają one zgody Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Finansów). Zarządzenia Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Gospodarki) na podstawie zdania 1 należy ogłaszać w Dzienniku Urzędowym dla Miar i Wag.

§ 3

(1) Przeprowadzenie technicznych spraw, dotyczących miar, należy przy współdziałaniu Głównego Urzędu Miar i Wag w Warschau (Warszawie) jako instytutu fizykalno-technicznego, do Dyrekcyj Miar w Krakau (Krakowie) i Warschau (Warszawie) oraz do miejscowych urzędów miar.

(2) Obwód nadzoru miar Krakau (Kraków) (Dyrekcja Miar w Krakau (Kraków)) obejmuje Okręgi Krakau (Kraków) i Radom, obwód nadzoru miar Warschau (Warszawa) (Dyrekcja Miar w Warschau (Warszawie)), Okręgi Warschau (Warszawa) i Lublin.

(3) Kasy urzędowe dla rozliczania opłat za czynności urzędów miar, dochodów i wydatków, związanych z zawiadywaniem spraw, dotyczących miar, jak również opłat probierczych oraz dochodów i wydatków, związanych z zawiadywaniem sprawami probierczymi, zakłada się przy Głównym Urzędzie Miar i Wag w Warschau (Warszawie) (zarazem dla Dyrekcyj Miar Warschau (Warszawa)) i przy Dyrekcyj Miar Krakau (Kraków).

§ 4*

(1) Das Hauptamt für Maß und Gewicht in Warschau ist der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) unterstellt. Die Eichdirektionen sind den Distriktschefs in Krakau bzw. Warschau unterstellt. Die Eichämter sind dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) unterstellt, in dessen Bereich sie ihren Sitz haben.

(2) Die Verteilung der Eichämter auf die Eichdirektionen und die Gebietszuteilung für die örtlichen Eichämter regelt die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft).

§ 5

Die Polizeibehörden haben den Eichbehörden Amtshilfe zu leisten und sie bei den Maß- und Gewichtsrevisionen zu unterstützen.

§ 6

Die fälligen Eichgebühren und Punzierungsgebühren werden auf Ansuchen der Amtskassen (§ 3 Abs. 3) durch die Steuerämter beigeschrieben.

§ 7

(1) Wer den Bestimmungen des Dekrets über die Maße vom 8. Februar 1919 in der Fassung der Bekanntmachung vom 28. Juni 1928 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 72 Pos. 661) sowie den dazu erlassenen oder den auf Grund dieser Verordnung ergehenden Vorschriften zuwiderhandelt, wird mit Geldstrafe bis zu 1000 Zloty, im Nichtbeitreibungsfalle mit Haft bis zur Höchstdauer von drei Monaten bestraft.

(2) In allen Fällen der Zuwiderhandlung kann die Unbrauchbarmachung oder Einziehung der Meßgeräte, die den gesetzlichen Vorschriften nicht entsprechen, angeordnet werden ohne Rücksicht darauf, ob sie dem Täter oder einem Teilnehmer gehören. Auf diese Maßnahmen kann selbständig erkannt werden, wenn die Verfolgung nicht durchführbar ist.

(3) Den Straf- und Einziehungsbescheid erläßt der Kreishauptmann (Stadthauptmann).

(4) Für das Verfahren gelten die Bestimmungen der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBIGG. I S. 300).

(5) Erscheint eine Bestrafung im Verwaltungsstrafverfahren nicht ausreichend, so gibt der Kreishauptmann (Stadthauptmann) die Sache an die deutsche Anklagebehörde ab.

(6) Das Gericht kann auf Gefängnisstrafe bis zu sechs Monaten und auf Geldstrafe bis zu 10.000 Zloty oder auf eine dieser Strafen sowie auf Unbrauchbarmachung oder Einziehung der Meßgeräte, die den gesetzlichen Vorschriften nicht entsprechen, erkennen.

§ 8

(1) Diese Verordnung tritt am 15. Juni 1941 in Kraft.

(2) Die Art. 24 bis 27, 28 Abs. 2, 29 und 31 des Dekrets über die Maße vom 8. Februar 1919 in der Fassung der Bekanntmachung vom 28. Juni 1928 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 72 Pos. 661) treten mit Ablauf des 14. Juni 1941 außer Kraft.

Krakau, den 13. Juni 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 4

(1) Główny Urząd Miar i Wag w Warszawie (Warszawie) podlega Rządowi Generalnego Gubernatorstwa (Głównemu Wydziałowi Gospodarki). Dyrekcje Miar podlegają Szefom Okręgowym w Krakau (Krakowie) wzgl. w Warszawie (Warszawie). Urzędy miar podlegają Staroście Powiatowemu (Miejskiemu), w którego obrębie posiadają swoją siedzibę.

(2) Rozdział urzędów miar na Dyrekcje Miar i przydział obszaru dla miejscowych urzędów miar normuje Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki).

§ 5

Władze policyjne winny udzielać władzom miar pomocy urzędowej i wspierać je przy dokonywaniu rewizyj miar i wag.

§ 6

Należne opłaty za czynności urzędów miar i opłaty probiercze ściągają na wezwanie kas urzędowych (§ 3 ust. 3) urzędy skarbowe.

§ 7

(1) Kto wykrocza przeciw postanowieniom dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. w brzmieniu obwieszczenia z dnia 28. czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 661), jak również przeciw przepisom, wydanym do niego lub tym, które mają być wydane na podstawie niniejszego rozporządzenia, podlega grzywnie do 1000 złotych, a w wypadku niemożności ściągnięcia grzywny, karze aresztu, najdłużej na czas do trzech miesięcy.

(2) We wszystkich wypadkach wykroczenia może być zarządzone uniezdadnienie do użytku lub konfiskata narzędzi mierniczych, nieodpowiadających ustawowym przepisom, bez względu na to, czy stanowią własność sprawcy lub uczestnika. O zarządzeniach tych orzec można samodzielnie, jeśli ściganie nie da się przeprowadzić.

(3) Orzeczenie kary i konfiskaty wydaje Starosta Powiatowy (Miejski).

(4) Dla postępowania obowiązują postanowienia rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300).

(5) Jeżeli ukaranie w postępowaniu karno-administracyjnym wydaje się niewystarczające, to Starosta Powiatowy (Miejski) odstępuje sprawę niemieckiej władzy oskarżenia.

(6) Sąd może orzec karę więzienia do sześciu miesięcy i grzywnę do 10 000 złotych lub jedną z tych kar, jak również uniezdadnienie do użytku lub konfiskatę narzędzi mierniczych, nieodpowiadających ustawowym przepisom.

§ 8

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1941 r.

(2) Art. 24 do 27, 28 ust. 2, 29 i 31 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. w brzmieniu obwieszczenia z dnia 28 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 661) tracą moc obowiązującą z upływem dnia 14 czerwca 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 13 czerwca 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank